

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del mitj, núm. 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre. Espanya, 8 rals; Cuba y Puerto-Rico, 16 rals. Estranger, 18 rals.

LO NIVELL CONSERVADOR.

Gracias per l' obsequi. Si aixó no es igualtat, ni may.

Quant viuen son mimats; quants morts l' historia los posa en una plana mitj polsosa.
 Sas obras més capdals son, en resumén, volgudes, aplandidas, celebradas...
 Las nostras, las creacions del nostre númen son més que tot aixó: son adoradas.
 Qui sap si en temps llunyans lo Cristo, que ara puleixe jo ab mas mans, un espectacle será pel mon portat á la llum clara del sol, per haver fet un gran miracle.
 Qui sap si passant anys viurán un dia los homes á sos peus sedents y pobres, pregant entre 'ls horrors de una sequia y ell pródich los darà pluja de sobras.
 ¡Oh, fama! ¡Oh, trista fama! Es ilusoria l' aureóla que del geni en homenatje escampas en son front: la verà gloria es sols de qui esculpeix alguna imatge.

Ja es men; si, ja está fet. ¡Cóm se destaca demunt la negra creu sa forma purat!
 Los ulls girats al cel, la cara flaca...
 ¡Quín bell conjunt de pena y de dolura!
 Lo bisbe ja l' ha vist. Ple de alegría ha dit que la escultura era molt bella, y ha dat disposicions: demà es lo dia que 'l posan de la iglesia en la capella.
 M' ha dit qu' ell en persona va á la festa que en tal solemnitat será grandiosa; hi haurá missa cantada, coro, orquesta... en fi una cerimonia magestuosa.
 ¡Ab quín goig hi entraré! Sol ab ma pensa, en mitj de aquella atmósfera embaumada d' incens, entre la turba ardenta, imensa, per tant gloriós succés allí juntada;
 ¡Ab químas sensacions l' ánima mèva per dintre de mon sér deurá estremirse!
 ¡Oh gloria! ¡Qué dolça es la essencia tévat!
 Tant sols en eix instant pot bè sentirse.
 Demà al temple aniré: sota una arcada veuré la cerimònia memorable;
 la iglesia feta un cel, iluminada;
 lo poble religiós, impresionable.
 Y quant en un moment de sant deliri jo senti aquella massa ajollantse, quant tots plorant de goig per terra 'ls miri davant del nou altar al pit pegantse;
 frenétich, abarcant ab ma mirada los àmbits de la casa del bon Dèu, diré en lo fons del ánima embriagada:
 — ¡Lo Cristo, que ara adoran, es fet men.

Aquí tenen la mostra. Ella es lo millor elogi del tomo *Fruyta del temps*.
 Y encare, rebuscant, ne trobariam de millors; però no volém que vostés pugan perdre 'l gust de la sorpresa.

J. R. R.

N Cánovas es un home qu' estima molt als periodistas. Per medi de la lley de imprenta suspen als periódichs, y com qu' es generós arriba sempre l' hora del indult.
 Aquesta vegada no ha fet més que posarlos al nivell dels presidaris. A n' aquestos los ha rebaixat la meytat de la pena, als periodistas també.
 Gracias per l' obsequi, Sr. Cánovas, y no dupli que favors d' aquesta mena no s' olvidan.
 Son d' aquells que costan de pahir y tornan á la boca.

Durant las firas y festas, jo 'ls hi recomano los següents espectacles:
 Apart de las funcions que 's donan á Romea, al Tívoli, al Retiro y al Espanyol en quals teatros sembla que 'ls empressaris tractan de ficar l' olla gran dintre de la xica, en lo *Circo eqüestre* de la Plassa de Catalunya podrán veure *Una festa wi-nesca*, qu' es un espectacle montat ab verdader aparato.
 Al Liceo hi canta la Donadio, qu' es una celebrat europeá.
 Lo principal ha obert las sévas portas, elegantment restaurat, ab la inimitable companyia italiana que dirigeix la célebre Marini.
 A la Plassa de Toros se dona demà la segona corrida de la temporada, dirigida per Lagartijo.
 Y á la Plassa de Catalunya hi há un espectacle que crida l' atenció de tothom: tal es las sessions de teléfono y de fonógrafo, que reuneixen la curiositat al sentit científich.
 Ja 'u veuen los forasters:

Barcelona es bona si la bossa sona.
 ¿Qué no 'u saben? La meytat de la plassa mercat de Sant Joseph se torna al bisbe. Aixís ho mana 'l govern.
 Es poch encare: que tornin lo Liceo als frares: que tornin á alsar las murallas y la Ciutadela: á fora al Parque, á terra l' Ensanxe, y ¡visca l' antiga Barcelonal!
 A veure si tocantlos la butxaca, alguns que avuy están tranquils farian l' ull viu.

De com tractan los periódichs ministerials als fusionistas:
 «Es inútil, diu lo *Diari Español*, que probin de fer la véu grossa: no farán por á ningú, ni als noys, porque tothom sab que aquesta veu estrident surt de un cos raquitich y débil, incapás de fer lo que diu.»
 Francament, si á mí 'm posavan los dits á la boca d' aquest modo, no me 'n sabria estar, mossegaria.

Discutint sobre si será infanta ó si será princesa, arriba l' hora del part, neix una noya, y comensan los apuros de 'n Cánovas.
 — ¡Are 'l tenim! diuen los fusionistas més envalentonats que un toro de potencia quan surt del corral. Are discutirém si t'è rahó. Ha arribat l' hora de passar comptes.
 Y en Cánovas qu' es un bon andalús fá un quibro; suspenent las sessions y desembarrassant la plassa. Y 'l toro 's queda com qui véu visions.
 No es aixó lo més trist, sino qu' en Cánovas es molt capás de treure als mansos y de tornarlos á tancar al corral.

Comptes:
 Deyan los ministerials: Suprimit lo títol de princesa d' Asturias, la germana del rey tindrà 50 mil duros y la recién-nascuda 30 mil: total 80 mil. La princesa de Asturias ne cobra 100,000, aixís donchs, gracias á n' en Cánovas resulta una economia de 20,000 duros.
 Pero ha vingut la realitat y 'ls comptes s' han tret segons un' altra aritmética, y are resulta que al immediat successor de la corona se l' hi donan 500,000 pesetas, y á la que havent sigut princesa de Asturias deixi de serho 250,000: total 150,000 duros. O siga un augment de 70,000.
 Y per aixó en Cánovas tant tranquil.

Los estanquers passen la pena negra. Nosaltres fumém cigarros dolents; pero 'l cap-de-vall, ja sabém qu' es un cigarro. Ells en cambi no 's poden treure de la boca á l' administració de rentas.
 Tingan ó no tingan la casa plena de género, quan fan saca, se 'ls obliga á pendre la mateixa quantitat de tabaco que en igual mes del any anterior.
 De manera qu' ells fuman encare més á disgust que nosaltres.

S' han inaugurat unas ayguas y una Mare de Dèu de Lourdes nova de trinca en lo terme d' Horta.
 ¡Ay gracias á Dèu que ja no tindré de anar á Fransa per curarnos! Tots los amants de l' industria nacional estém de enhorabona.
 Jo no més desitjo, si per cas, que la vila d' Horta, en virtut dels miracles de la nova Mare de Dèu, que sent nova es de creure que hi tindrà més punt, prosperi com ha anat prosperant la vila de Lourdes.
 — ¿Es cert que aquesta Verje fá miracles? preguntava un foraster.
 — ¿Qué diu, si es cert? responia un vehí. Avants á Lourdes un fuster no més, ab prou feynes s' hi guanyava la vida; y avuy ne tenim set ó vuit que 's fan richs no més que construhint caixas de mort.

Y á proposit de Lourdes: com que son molts los pelegrens tocats del bolet y una mica massa madurs á quí l' aygua 'ls repren enviantlos á la sepultura, casi tots los periódichs francesos s' ocupan de un assumpto que bè val la pena.
 Que vaji á Lourdes, un individuo major de edat, un tíschic per exemple, y que se suicidi ficantse á la piscina d' aygua freda no hi ha res que dir: ell s' ho ha buscat; y ell s' ho paga.
 Pero ha succehit que s' hi han portat criaturas, que han entrat á la piscina vivas y n' han sortit mortas, y aixó, digan lo que vulgan, no es més que un assassinat.
 ¿No coneixen oncles codiciosos capassos de desferse impunement de un nebot, valentse de aquest medi?

La veu dels corresponsals.—De Molins de Rey nos escriuhen que l' ecómomo vá rebre molt malament á uns feligresos, que á dos quarts de nou del vespre, anavan á buscar los sacraments per un malalt dihent que aquella era una hora molt intempestiva. Si Jesucrist s' hagués pres lo seu ministeri ab tanta comoditat, de segur que no hauria mort tant jove y fins hauria criat panxa. Are lo que convé es que aquest senyor ecómomo posi al menos una tauleta indicant las horas de despaig... y un' altra indicant las horas en que 'ls malalts poden morirse.

FIRAS Y FESTAS.

PROGRAMA.

Claror de nit, com de dia,
 Llums de gas, cera y drumonts,
 Y tocant á exposicions,
 (Las de morir d' un tran-via),
 Toros, guarnida la plassa.
 Grans corridas de caballs
 Y ab tot hi haberhi molts balls...
 Ningú la ballará grassa.
 En los conserts, per preludi
 Sentirém, si no 'ns morim,
 Aplaudits goigs de Sant Prim.
 Pel coro *Mestres d' estudi*.
 Despres de fer cosas grossas
 Y veurer habilitats,
 La rifa dels empedrats
 Fará un donatiu de crossas.
 Tindrém fochs artificials;
 Las rengleras de barracas
 Y de dintre las butxacas
 Rellotjes fent salts mortals:
 Tant los d' aquí com estranys,
 Vells, joves y fins quitxalla,
 Si plou, la Riera d' en Malla
 Gratis nos servirá uns banys.
 Y l' ajuntament tot tou
 Diu que tindrà l' humorada
 D' invitarnos á *Moncada*.
 ¡Ja hi te una llimona al POU!
 Tindrém aigua en abundancia,
 Perque una empresa convida;
 Y si algú anyora la dida,
 Tindrà casa de *LACTANCIA*.
 Grans firas, que ni *Bellaire*;
 Crits, empentas y rogalls;
 Sardanás, Xiquets de Valls
 Que 'ns farán *Castells enlayre*
 Gent en cotxe y gent á peu,
 Pera tot la porta oberta.
 Com que la *Sunta* es completa
 Nos convidará á un *TORNEU*.
 Ga-tant á *trotxe* y á *motxe*
 Per eclipsar fins al Sol,
 Despres tindré el consol.
 ¡D' anar al *Hospici* en cotxe!

EDUART NOVELL.

VARIAS qüestions de etiqueta hi ha hagut aquestos dias ab motiu del bateig de l' infanta y dels funerals per las víctimas de Logronyo.
 Vet' aquí ab que s' entretenen los conservadors: are posan fábrica de géneros de punt. Pero ells son aixís: més val un punt que cent llivras.

Mitj indult á la premsa... ¿Saben lo que significa? Que en Cánovas tracta de partirnos pel mitj.
 Lo ministeri diu: «Se concedeixen indults ab un 50 per cent de descuento.»
 Pero succeheix que 'l 50 per cent que 'ns rebaixan, ja l' aumenta 'l fiscal de imprenta.

En Cánovas s' ha posat tres enterxats á l' uniforme.
 Un significa 'l temps que ha governat, l' altre 'l temps que governa y 'l tercer lo temps que pensa governar.

La *Gaceta* de Madrit continuament publica decrets augmentant las quotas de consums de alguns pobles.
 Es molt natural. La contribució de consums ja no la paga 'l poble per lo que menja, qu' es molt poca cosa, sino per lo que 'l consumen á n' ell, menjantse'l de viu en viu.

Aixó durará fins que dessorbe de l'Espanya s'hi posi un rétol que diga: *Consumatum est.*

En sis dias he rebut sis oficis de altras tantas denuncias.

Alguns d'aquests oficis son ons de dos, de tres, y hasta n'hi ha un de quatre robells: aixó vol dir que en un mateix ofici hi van quatre periódichs descalabrats.

Inútil es dirlos que tots son periódichs de oposició, la major part fusionistas.

No sembla sino qu'en Cánovas tracta de fondre'ls. Llavors vindrá la verdadera fusió.

La comissió de firas y festas tracta de fundar una casa de lactancia, pero encare no té 'ls diners.

Si no pot reunirlos jo l'hi donaré un consell: que se'n vaja al carrer de Petritxol.

Y de passada podrà ferse un tip de *natas*.

A la Plassa de Catalunya hi haurá una gran exposició *pajaril*.

Un d'aquells que s'dedican á obrir portas de pisos, deya:

—¡Qui sab, si hi admeten *rossinyols!*

Me sembla que ja ha arribat l' hora de que sortim de duptes de una vegada.

Senyors fusionistas: ¿quina constitució volen vostés? ¿La de 1869 ó la de 1876?

Qualsevol fusionista 'ls respondrá:—La que vostés vulgan.

Sobre aquest particular los fusionistas imitan la conducta de aquell célebre hortolá que cuydava l'hort de una rectoria.

—Jaumet, l'hi deya 'l rector: me sembla que ja ha arribat l' hora de que prengas estat.

—Cóm vosté vulga, senyor rector.

—¿Has pensat ab alguna dona?

—No senyor; y si no hagués de serli una moles-tia, casi m' estimaria més que vosté la trihés al seu gust: en fi, senyor rector: una dona ben modesta y bona cristiana, com si hagués de servir per vosté.

A Madrit ha comensat á publicarse un periódich titolat *Satanás*.

¡Será bonich, diu un diari quant lo fiscal de imprenta l'hi dirigeixi algun ofici, posant al final: *Dios guarde á V. muchos años!*

¡Déu guardant molts anys á *Satanás!*

Per cosas estranyas los temps dels conservadors.

Los fusionistas están molt cremats perque en Cánovas se proposa fer una fornada de senadors y no pensa ab ells.

¡No faltaria més!

Per explicar 'ls motius de aquest desvio ¿saben qui 'ls enterará? Qualsevol ministerial que siga andalús com en Cánovas y que fassi degudament lo ceceo.

—¿Ze trata de cenadores? Pues ya es sabio: ellos no cenan.

Recullit á la Rambla del Mitj:

—Tú mira, l' any passat hi havia flors, y aquest any hi ha gassas.

—¿No sabs qué es aixó? Com que 'l cos de ball del Retiro ha plegat, hi han penjat las fandillas de las bailarinas.

Ja venen castanyas pels carrers de Barcelona.

Avis als fusionistas: «Aquest any las castanyas venen primerencas.

- A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NUMERO.
1. XARADA 1.ª—Aureneta.
 2. ID. 2.ª—Misissipi.
 3. MUDANSA.—Clatell, clavell.
 4. ENDEVINALLA.—Tenora.
 5. CONVERSA.—Tifus.
 6. LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Filomena.
 7. TRENCA-CLOSCAS.—Savalls.
 8. GEROGLIFICH.—Qui no vol caldo tres tassas.
- Totas las solucions enterament no las ha endevinadas ningú; n' ha endevinadas 7 Un fulano; 6 Ex-bolea n.º 2, Lino Valicury, Un puntarsi; 5, Pa y Naps; 4 Dionisi Denorho y Llobet y Gsdella, 3 Rapatantam; y 1 no més Vinyaler.

- XARADAS.
- I.
- La dos quatre es nom de dona, fet de llet es quatre dos, també un nom es tres segona y prima s' aplica á un gos.
- Prima quatre tres veurá qu' es lo nom d' un animal y si 's vol més enterá nom de dona es lo total.
- TORRA-BOLADOS.
- II.
- Vaig anar al tot d' Arbós pensant allí molt gastar y á la hu me 'n vaig anar sens deixarhi ni un sol dos. PAU SALA.

SINONIMIA.

En los escritos y en la roba sempre m' veurás barrejat, y qui un tot de aguantar proba may troba mal resultat.

UN TAPÉ.

CONVERSA.

—¡Ay! Senyor Gervasi, quina alegría que tinch!

—¿Donchs qué té senyó Mariano?

—Lo Teodoro m' escriu que ja venen.

—¿Pero, qui ve?

—Los Jesuitas, home.

—¡Ah! ¿y ahont van?

—Ja ho hem dit; busquiu.

BLEDAS, COL Y FLOR Y C.ª

TRIANGUL DE PARAULAS.

Substituir los pichs ab lletas que llegidas horizontal y diagonalment diguin: la 1.ª ratlla uns animals; la 2.ª un trasto de cuyna; la 3.ª un trasto de cassar; la 4.ª lo que serveix per jugar, y la 5.ª una lletra.

NOY DEL COSTELLA.

GEROGLIFICH.

I a v l l

K

re

G A T

D M

O O O O

K K K K

RAMON CALVETE.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Tixa xich de M. de R., Calendari americá, J. P. P., Un recoleto, Anton del orga y Pa y naps.

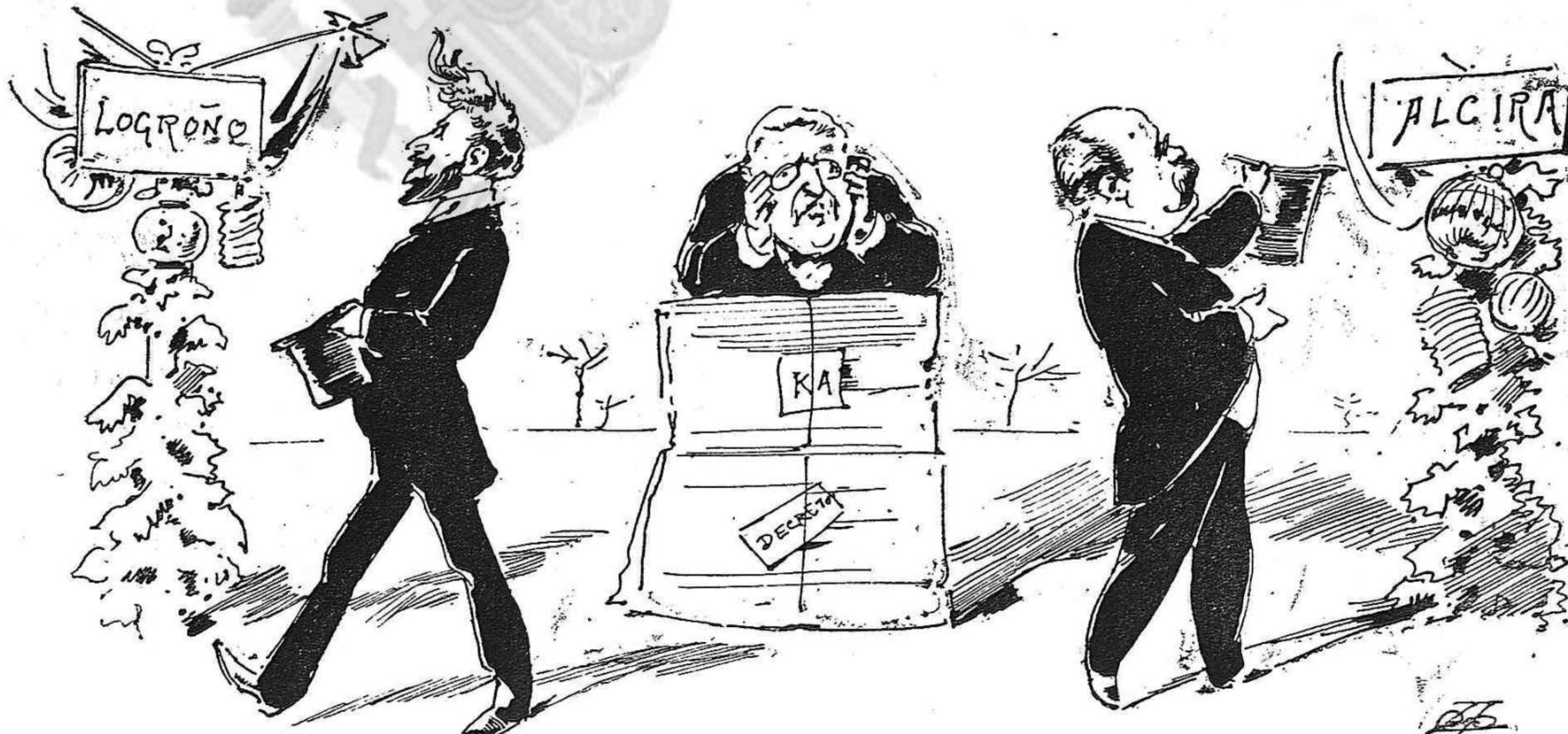
Las demés que no s' mencionan no 'ns serveixen, com y tampoch lo qu' envian los ciutadans Dionisi Denorho, Line-Valleur, F. Bonprofit, J. M. Coronado, Angel Salabert, Una majordona, Titayna, E. M. P. y Notari pobre.

Ciudadá Ex-Bolea núm. 2: Insertaré m lo logogrifo.—Lo del Llobregat: Idem l' anagrama.—Milor Mafat: Idem lo logogrifo de vosté.—Un pontarçí: Hi anirá 'l geroqlifich y una conversa.—Baldomero Escudé Vila: Publicaré m la seva poesia.—Tixa xich de M. de R.: Insertaré m una mudansa, una sinonimia y 'l geroqlifich.—E. Juvé: Rebém tantas cartas que no recordém lo que 'ns diu: de totas maneras vá á la pila y allá ho trobarém plegat.—Sereat y Tentopon: Alguns extrems podrán insertarse.—Fill de Moyá: Insertaré m la combinació numérica.—Un recoleto: Idem molta part de lo que 'ns envia.—J. G.: Prats de Llusanés: La senmana entrant procurarém parlarne: aquesta 'ns fatta l' espay.—Descamisat: Queda servit.—J. Diablo: No val la pena de parlarne, que tampoch no 'ns sentirian, y necessitem l' espay

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23

COSAS DE LA SENMANA.

Obsequis á n' en Castelar... Obsequis á n' en Sagasta: fins en Sagasta es una esperansa. ¿Y á n' en Cánovas? ¡CA!